

Euler Hermes varuje pandemií oslabené společnosti před hromadnou vlnou insolvenčí

3. března 2021

Postupné ukončování mechanismů státních podpor, které signalizuje pozvolnou normalizaci stavu globálních insolvenčí, by pro společnosti mělo být impulzem k předvídání a shromažďování informací o ochraně před tzv. domino efektem. Ten může firmy postihnout v případě, že jsou vystaveny velké insolvenci kvůli nedostatku likvidity v kontextu rychlého hospodářského oživení.

Jízda jako na horské dráze – tak vidí lídr v oblasti pojištění pohledávek počátek roku 2020, kdy v důsledku pandemie meziročně stoupl o 23 % počet insolvenčí společností s obratem vyšším než 50 milionů euro, zatímco celkové insolvence v podnikání klesly o 10 %. Nejaktuálnější průzkum společnosti Euler Hermes dokonce odhalil, že vloni došlo každých 21 hodin k jedné velké podnikové insolvenci.

„Domino efektem rozumíme řetězovou reakci insolvence, která začíná, když jedna společnost není schopna dostát svým závazkům vůči svým obchodním partnerům. Tato neschopnost plnit závazky může vyvolat vedlejší účinek u obchodních sítí společně s vazbami mezi společnostmi, odvětvími a zeměmi, což v konečném důsledku povede k dalšímu neplacení a k sekundární platební neschopnosti,“ vysvětluje Jan Synek CEE claims & Collection manager Euler Hermes ČR.

Pokud se zákazník dostane do platební neschopnosti a nebude schopen uhradit faktury, jeho dodavatel se s největší pravděpodobností připojí k potenciálně dlouhému seznamu věřitelů a bez pojištění pohledávek čelí nejistému a zdoluhavému pokusu o vymožení dlužné částky s konečným většinou minimálním výnosem. Naopak pokud se do platební neschopnosti dostane dodavatel, může u jeho zákazníků dojít k významnému narušení dodavatelského řetězce a nemusí být schopen plnit své dodavatelské smlouvy směrem ke svým zákazníkům.

Rozvinuté ekonomiky Severní Ameriky a západní Evropy zasáhla vlna insolvenčí nejrazantněji – v průměru dokonce dvě ze tří velkých insolvenčí pocházely ze dvou zmiňovaných regionů. Mnoho společností, které v důsledku pandemie trpí, však stále přežívá díky masivním státním podporám. Podle slov Jana Synka se však tento stav může razantně změnit v okamžiku, kdy pozitivní dopad velkých stimulačních balíčků přeruší postupné očekávané rušení mechanismů státní podpory. *„Za takových okolností by se globální platební neschopnost mohla v roce 2021 meziročně zvýšit o 25 %, většinou z důvodu jednoduchého ‚base‘ efektu. Současně je také nutné mít na paměti, že by insolvence mohly zůstat uměle nízké, budou-li vlády pokračovat v ochraně firem před tvrdou realitou,“* uvedl Jan Synek.

Na střednědobém horizontu se řešení problémů platební neschopnosti jeví mnohem komplexněji, protože zásahy jednotlivých vlád přispěly k rozsáhlému poskytování úvěrů. Současně s tímto jevem společnosti a domácnosti akumulují historicky nejvyšší úroveň vkladů, což odráží nedůvěru v solidnost ekonomiky a poukazuje na vysokou úroveň nejistoty ohledně

úvěrové kvality a načasování. Čím déle bude uvolnění přirozeného procesu bankrotů odkládáno, tím intenzivněji se budou představy o konkurenceschopnosti zkrusovat a škody způsobené v hospodářství na střednědobém horizontu budou pouze vyšší.

Po poklesu o -7,5 % v eurozóně v roce 2020 nyní podle všeho poroste HDP u obchodního bloku v letech 2021 – 2022 o + 4,4 % a + 4,3 %. To umožní návrat HDP na předkrizovou úroveň do poloviny roku 2022. Země EU byly těžce zasaženy závislostí na „sociálních výdajích“. Křivka rizik proto zůstává vychýlena směrem dolů vzhledem k tomu, že rostou rozdíly v rychlosti očkování ohrožených skupin. Očkovací kampaň proto nadále zůstává klíčová.